

Frank Jensens båltale

Taler

Frank Jensen
Borgmester i Fanø Kommune

Dato

23. juni 2024

Sted

Rindby Strand, Fanø

1 Godaften alle sammen – og rigtig glædelig Sankt Hans

Kan I høre, hvad jeg siger? Også nede bagved? Dejligt at se så mange til sankthansfest i aften.

5

Først vil jeg rette en stor tak til Rindby Strand Grundejerforening, til formand Hans Kjær, og alle jer frivillige kræfter, der har arrangeret denne Sankthansfest. Tak for indsatsen.

10 Und für unsere Deutsche Gäste – Herzlich willkommen an Fanoë zum Mittsommerfest am Rindby Strand. Ich wünsche euch einen weiterhin schönen Abend und schönen Urlaub auf Fanoë.

15

Sankt Hans er altid noget særligt. Det er en højtid. En milepæl i årshjulet midt på året, hvor vi stopper op et øjeblik og mærker, hvor vi er. Kigger rundt - hvem står vi sammen med? Hvem mangler? Hvem er kommet til?

20 Det er midsommer, og det er en tid med lys, liv og energi. Aftenerne er lange, nætterne er korte, og der er mere af det hele i denne tid. Der er meget, der skal fejres. Børnene rykker op i næste klasse, der er snart ferie og fuld gang i den, ikke mindst på en ø som vores med masser af glade gæster.

25 I år kan vi igen samles om et bål, sådan som traditionen foreskriver. Og netop det at samles om et bål, har mennesker altid gjort. Det er særligt at mødes om et bål, det er uformelt og hyggeligt, men også højtideligt. At brænde blus, er en gammel tradition, som har eksisteret lige så længe, man kan komme tilbage i skrifterne, og man har før gjort det mange gange om året. Flammerne skulle

30

skræmme det onde væk, og ildens kraft var forbundet med renselse.

35 Så når vi i aften samles om et bål, skriver vi os ind i den fælles historie, i de store linjer, hvor vi mærker historien. Vi kan se for os, **hvordan** mange før os også sad og så ind i flammerne, så op på himlen, og så på hinanden. Og når vi gør det - standser op og løfter blikket mod hinanden, så rækker vi ud. Efter hinanden og alt det, vi har tilfælles. Alt det, vi kan komme til at glemme, når hverdagen ruller, og der er fart på.

40 ----

Det er også en anledning til at tænke over, hvad det er for et bål, vi ser på i vores hverdag. Hvad vi lader os underholde af, hvad vi samles om.

45 Her på Fanø bor vi tæt i mere end en forstand. Vi deler liv og hverdag, stort og småt. Det er vores store styrke: Her giver vi ikke bare plads, men vi giver også hinanden betydning.

“Dig har vi brug for, kom og vær med”. Et menneskeligt behov, som er så gammelt, som det at samles om bålet.

50

At være vigtig for andre giver livet mening, og derfor skal vi hjælpe hinanden til at finde pladserne i fællesskabet. Lade hinanden komme til. Hjælpe til rette, være rummelige, og byde os til.

Der er mere end nok til os alle, og det er et privilegie at have det sådan.

55

Vi har kun hinanden, og derfor skal vi hjælpes ad. Være gode ved hinanden, vælge freden, dialogen og forståelsen. Tilgive, lytte, rumme, bakke op og hjælpe til.

60 Sådan samler vi alle brænde til at holde fællesskabets bål i gang, så der er lys og varme til os alle endnu et år på Fanø. Sådan skaber vi en fælles ild, som brænder for det gode, og som kan skræmme det onde væk.

65 Lad os skabe det gode liv på Fanø *sammen*, hvor alle har en plads, og der er plads til alle.

Ilden er varme, liv og lys. Tryghed og nærhed - samtalen og historierne. Vi mennesker søger den samme varme, stirrer ind i flammerne og tiltrækkes af lyset.

70

Det minder os om, at vi mennesker grundlæggende vil det samme, har brug for det samme, og hver eneste dag arbejder hårdt for det samme.

75

At leve og have det godt med os selv og vores nærmeste. At være trygge, frie og elskede.

80

Det er i vores fællesskaber, at vi finder overskud, og tanker op til hverdagen.

85

Som borgmester på Fanø går jeg meget op i, at vores nye borgere får en god modtagelse og føler sig velkomne i fællesskabet. Derfor er jeg stolt over at opleve, hvordan de nye tilflyttere bliver modtaget med en god velkomst og inviteret ind i eksisterende fællesskaber. Som ny er det altafgørende, at man føler sig hjemme og accepteret.

90

Fællesskaber er ikke noget, der kommer af sig selv. Man skal arbejde for dem, og man skal vedligeholde og pleje de relationer, man sætter pris på i sit liv. Og forhåbentligt er der altid plads til nye medlemmer i de enkelte fællesskaber. Det giver et nyt udsyn og er med til at åbne vores øjne for nye indtryk.

95

Når man er en del af en forening eller større fællesskab, så forpligter det. Der er opgaver, der skal løses, og der er altid brug for ekstra hænder.

100

En sommer på Fanø er fuld af traditioner, og jeg er glad for at se, at traditionerne stadig går i arv. De frivillige og fællesskabet er en vigtig del af Danmarks og Fanøs fundament. Der planlægges og knokles for fællesskabet rundt omkring på vores lille ø til stor, fælles glæde. Tak til alle jer, der bruger tid på at skabe noget, der rækker ud over jer selv, og som bidrager til fællesskabet.

105

Vi lever i en tid, hvor begrebet frivillighed er under forandring. Jeg hører fra

110 mange bestyrelser og foreninger, at de mangler hænder. Nogle peger på, at den nye generation er frivillige på en anden måde.

115 Min oplevelse er, at unge mennesker i dag hellere end gerne vil hjælpe – men de vil måske ikke binde sig på samme måde, som generationen før dem. Man kan som ung sagtens melde sig som frivillig til et arrangement, men man er ikke nødvendigvis interesseret i at gentage frivilligheden næste år.

Det betyder, at vi som arrangører og foreninger har et ansvar for at omstille os til den virkelighed, vi befinder os i.

120 Også her skal vi lytte og komme i møde. Det nytter ikke at skælde ud eller kræve, at det skal være, som det plejer.

125 Vi skal i højere grad indstille os på, at frivillige er nogle, der kommer og går, og som går til og fra på en anden måde, end da jeg var ung.

Er det så negativt? Ikke nødvendigvis. Men det kræver en nytænkning af måden, vi ser frivillige på. Vi kan ikke længere regne med, at de præcis samme 15 frivillige kan hjælpe med den præcis samme opgave som året før. Det vi til gengæld **kan** regne med, er en ny generation af frivillige, som gerne VIL – Og som giver alt, når de er på opgaven.

135 Jeg er sikker på, at vi med den rigtige tankegang kan omstille os netop til den nye virkelighed, der møder os som arrangører eller foreninger, så traditionerne og festlighederne kan fortsætte. Hvis vi kan kombinere traditionerne med det moderne foreningsliv i 2024, så er vi nået langt.

Jeg vil afslutte min båltale med den samme opfordring, som jeg startede med:

140 Stop op.... Tænk over de fællesskaber, I sætter pris på. Tag det aldrig for givet, men kig op og byd dig til, hvor du kan. Så er du med til at gøre en forskel i allerede i dag.

145 Jeg håber, I alle får en fantastisk sommer, og at I vil fortsætte denne Sankt Hans-fejring med at tænke på det gode i lige præcis jeres liv.

Tak for ordet og rigtig glædelig midsommer.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

150 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

Båltale, Radikale Venstre

URI

155 <https://www.dansketaler.dk/tale/frank-jensens-baltale>

160

165

170

175

180

185